

19. YÜZYILA AİT KARAMANLICA “ANATOL AHTERİ” DERGİSİ’NDE YER ALAN “RODOKANAKİS RUHBAN OKULU”NA İLİŞKİN YAZI

Dilek Kübra GÜRGÜL*

Transkripsiyonunu vereceğimiz “Rodokanakis Ruhban Okulu” ile ilgili yazının yer almış olduğu “Anatol Ahteri” dergisi Karamanlıca¹ süreli yayın organlarından biridir. “Anatol” kelimesi ile kastedilen “Anadolu”dur. Zira pek çok kez Karamanlıca metinlerde “Anadolulu” yerine “Anatollu”² ifadesi kullanılmıştır. Kaldı ki Yunanlar³ da genellikle “Mikra Asia” olarak andıkları bölge için, nadiren de olsa “Anatolia” ifadesini kullanabilmektedirler.⁴ Dolayısı ile “Anatol Ahteri” ifadesini, “Anadolu Yıldızı” olarak çevirmek mümkündür. Bu süreli yayın, 1886-1887 tarihleri arasında Pavlis İ. Misailidis tarafından yayınlanmıştır.⁵ Atina’da bulunan Küçük Asya Araştırmaları

* İstanbul Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul, Türkiye. e-mail: dilek-2212@hotmail.com

¹ Karamanlılar Türkçe konuşan, Yunan harfleri ile yazan ve Ortodoks Hıristiyan olan bir Orta Anadolu halkıdır. İstanbul ve İzmir gibi Osmanlı coğrafyasının farklı bölgelerine de göç etmişlerdir. Bkz. Yonca Anzerlioğlu, **Karamanlı Ortodoks Türkler**, 2. Baskı, Ankara, Phoenix Yayınevi, 2009.

² Örneğin 1914 yılına ait Astir Almanığı’nda yer alan Karamanlı yazar “Evangelinos Misailidis”e dair yazıda, “... Anatollularımız için elden bırakılmayacak derecede müfid bir kitaptır” ifadesi yer almıştır. Bkz. Dilek Kübra Gürgül, “1914 Astir Almanığında Yer Alan Karamanlı Yazar Evangelinos Misailidis’e Dair Yazı”, **Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları Dergisi**, Yıl: 2016/1, Cilt:15, Sayı: 29, s. 98; 102.

³ Çalışmamızda Ortodoks olan ve Yunanca konuşan Osmanlı mensuplarını “Rum” ifadesiyle andık. Yunanca konuşan Ortodoks Yunanistan vatandaşlarını anmamız gerektiğinde “Yunan” kelimesini tercih ettik. Rumca ile Yunanca aynı dil olup, aralarında çok hafif şive farklılığı bulunmaktadır.

⁴ Nilüfer Erdem, **Yunan Tarihçiliğinin Gözüyle Anadolu Harekâtı (1919-1923)**, İstanbul, Derlem Yayınları, 2010, s. 154.

⁵ Evangelia Balta, **Gerçi Rum İsek de Rumca Bilmez Türkçe Söyleriz - Karamanlılar ve Karamanlıca Edebiyat Üzerine Araştırmalar**, 1. Baskı, İstanbul, İş Bankası Kültür Yayınları, 2014, s.260.

Merkezi’nde bu gazetenin koleksiyonu bulunmakta olup, derginin 22 Eylül 1886 tarihli dördüncü sayısı ile başladığı belirtilmektedir. 18x27cm boyutlarında olan “Anatol Ahteri”nin her bir sayısı 16 sayfadan oluşmaktadır.⁶ Bizim ulaştığımız ve faydalandığımız “Anatol Ahteri” dergisi ise İstanbul’daki Yunanistan Başkonsolosluğu’na ait Sismanoglu Megaro’daki Sakkoulidis Kütüphanesi’nde bulunmaktadır. 1 Eylül 1886 ile 1 Mayıs 1887 tarihi arasındaki sayılarının yer aldığı taranmış bir kopyasına ise internet üzerinden erişilebilmektedir.⁷

“Anatol Ahteri”nde ansiklopedik ve pratik bilgilerden tercüme hikâyelere kadar pek çok konuda yazılar bulunmaktadır. Marko Polo, Herodot gibi tarihî kişilikleri ele alan yazılar olduğu gibi, bazı filozofların hayat hikâyelerini ele alan yazılar da vardır. Çeşitli sağlık problemlerini işleyen sağlık bölümü, dünyanın birçok bölgesini anlatan coğrafya bölümü de dergide hatırı sayılır bir yer tutmaktadır. “Anatol Ahteri”nde Tevrat ve İncil ile ilgili yazıların yanı sıra çeviriler de bulunmaktadır. Bu çevirilerin çoğunlukla Fransız hikâye ve romanlarından yapıldığı dikkat çekmektedir. Dergide önemli bir yer tutan kısım ise, Anadolu Ortodokslara, yani Karamanlılara ilişkin haberler ve değerlendirmelerdir. Rodokanakis Ruhban Okulu’na ilişkin yazının da bu bağlamda değerlendirilmesi gerekir.⁸

Adı verilen okulu finanse etmiş olan Sakız Adası’nın varlıklı aristokrat ailelerinden Rodokanakis ailesinin kökleri Bizans dönemine dayanmaktadır. Osmanlı döneminde de Rodokanakis ailesi Sakız Adası’nın elit ailelerinden biri olmaya devam etmiştir. Bu ailenin üyeleri farklı ülkelerde önemli görevler üstlenmişlerdir. Örneğin Konstantinos Rodokanakis (1635-1687) İngiltere Kralı II. Charles’ın hekimliği görevini yürütmüş, Emmanuel Rodokanakis (1859-1934) ise Fransa’da hatırı sayılır bir tarihçi konumuna gelmiştir. Bir başka Emmanuel Rodokanakis (1789-1855), kardeşi Theodoros Rodokanakis (1897-1882) ile birlikte bir takım eğitim ve hayır kurumlarının kurulmasına öncülük etmişlerdir. Örneğin iki kardeş birlikte Atina’daki “Evangelismos” hastanesinin kurulmasına maddi katkı sağ-

⁶ Stefo Benlisoy, “Karamanlıca Haftalık Anatol Ahteri Dergisi, Anatolda İlimin Terakkisi Kabil Mi, Değil Mi?”, **Toplumsal Tarih**, Sayı: 154, Ekim 2006, s. 57.

⁷ Anatol Ahteri (*Ανατόλ Αχτερί*) dergisine internet ortamında ulaşmak için: <http://medusa.libver.gr/jspui/handle/123456789/3937> [02.09.2016]

⁸ Benlisoy, **a.g.m.** s. 57.

lamışlar ve Odessa'da Rodokanakeio Kız Okulu'nu kurmuşlardır.⁹ Kayseri'deki Rodokanakis Ruhban Okulu'nu finanse eden Theodoros Rodokanakis'tir. Okulun acil ihtiyaçları için önce 5.000 altın lira vermiş, sonrasında mirasından 10.000 altın lira daha bırakmıştır.¹⁰

Karamanlıları Kayseri'de Rodokanakis Ruhban Okulu'nu kurmaya iten sebep, Anadolu'da yürütülmekte olan misyonerlik faaliyetleridir. Misyonerlik, Hıristiyanlığı dünyaya yayma çalışmalarıdır. Hıristiyanlık dinî inancına göre Hz. İsa, havarilerine dünyaya dini yaymalarını emretmiştir ve bu vesile ile havariler de ilk misyonerler olmuşlardır. Aziz Paulus'un Hıristiyanlığı yaymak amacı ile Balkan ve Anadolu coğrafyasına gelmesi misyonerliğin ilk örneğini oluşturmuştur. Osmanlı topraklarında misyonerlik faaliyetlerini en erken başlatan tarikat olan Katolikler 16. yüzyılın sonlarına doğru bölgeye gelmişlerdir. Osmanlı Devleti ile o dönemde iyi ilişkilere sahip olan Fransız Katolikleri 1583 tarihinde İstanbul'da St. Benoît Fransız Okulu'nu açmışlardır.¹¹

19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başları misyonerlik faaliyetlerinin en yoğun olduğu dönemdir. Osmanlı'ya gelen ilk misyonerler çoğunlukla İstanbul, İzmir ve Kudüs'ü tercih etmişlerdir. Bunun en önemli nedeni belirtilen yerlerin çeşitli unsurları barındıran kozmopolit merkezler olmalarıdır. Ancak gelen misyonerler sadece Hıristiyanlığı yaymakla yetinmemiş, Osmanlı Devleti'nin gerilediği bir dönemde siyasî amaçlı bir takım etkinliklerde de bulunmuşlardır. Bir yandan bölgedeki Hıristiyanları kendi mezheplerine çekmeye çalışırken, diğer yandan Osmanlı toplumunu oluşturan gayrimüslim unsurlar arasında millî bilincin şekillenmesi için gayret göstermişlerdir. Osmanlı coğrafyasında kurdukları okullar, onlara bu amaçlarını gerçekleştirmek için en önemli imkânı sunmuştur. Ancak gelen misyonerler sadece okul işleri ile ilgilenmemiş, bununla birlikte Osmanlı'nın çeşitli yerlerinde hastaneler, dispanserler ve yetimhaneler kurmuşlar, ayrıca İzmir ve İstanbul gibi merkezlerde gazete ve dergiler de çıkarabilmişlerdir.¹²

⁹ Apostolos Delis, "Rodokanakis Family", (Yunanca'dan çeviren: Anna Tsokani), **Encyclopaedia of the Hellenic World, Black Sea**, 6 Eylül 2016, Erişim: <http://www.ehw.gr/l.aspx?id=11590> [02.09.2016]

¹⁰ N. Muçopoulos, K. Vakalopoulos, Ar. Kesopoulos, **Alismonites Patrides – İ Fotodotra Mikrasia [Unutulmaz Vatanlar – Işık Kaynağı Anadolu]**, Thessaloniki [Selanik], Ekdo-sis Ciambiris – Piramida [Ciambiris – Piramida Yayınları], t.y., s. 372.

¹¹ Ayten Sezer, "Osmanlı Döneminde Misyonerlik Faaliyetleri", **Osmanlı Ansiklopedisi**, Cilt II, Ankara, Yeni Türkiye Yayınları, 1999, s. 182-184.

¹² A.e., s. 183-184.

Osmanlı Devleti’ne ilk gelen misyonerler olan Fransız Katolikler, Cizvitlerle¹³ başladıkları eğitim ve öğretim faaliyetleri neticesinde Birinci Dünya Savaşı öncesinde Osmanlı topraklarında 37 okul sayısına ulaşmışlardır. Bir diğer misyoner grup olan Fransiskanlar¹⁴ ise çoğunluğu Suriye ve Filistin’de olmak üzere 16 okul kurmuşlardır. Aynı amaçla Osmanlı topraklarına gelen İtalyan ve Alman misyonerler de olmuştur. Protestanların Osmanlı Devleti’ne gelmesi ve misyonerlik faaliyetlerinde bulunması ise 19. yüzyılın ikinci yarısı ile hız kazanmıştır. İlk olarak Kudüs’te 1842 yılında bir Protestan Kilisesi kurulmuş ve kiliseye çeşitli ülkelerden Protestan misyonerler gönderilmiştir. Bu faaliyetler daha çok Mezopotamya ve Ege bölgesinde yoğunlaşsa da Bursa, Antep, Ankara ve Erzurum gibi vilayetler de tercih edilmiştir. İngilizler misyonerlik faaliyetleri için Mezopotamya’yı tercih ederken, Amerikalı misyonerler Anadolu’ya ağırlık vermişlerdir. Bölgedeki en etkili Amerikan misyoner örgütü ise, “American Board of Commissioners For Foreign Missions” olmuştur. 1820’de İzmir’e gelen heyet misyonerleri burada faaliyete başlamışlardır. Sadece İzmir’de kalmayan misyonerler İstanbul’dan Kayseri’ye kadar birçok yere ulaşmışlar ve yeni dernekler kurarak etkinlik alanlarını genişletmeye çalışmışlardır. Doğu, Batı ve Orta Türkiye misyonları ile ülkenin her yerindeki insanlara, özellikle gayrimüslimlere ulaşmayı hedeflemişlerdir. American Board teşkilatı Osmanlı’da misyonerlik faaliyetlerinin % 30’unu üstlenmiş, ülkede kendi amaçları doğrultusunda ekonomik, sosyal ve kültürel bir etki oluşturma gayretinde olmuştur.¹⁵

Anadolu’da yaşayan Rumlar ve Ermenilerle en çok ilgilenmiş cemiyet olan American Board, özellikle onlara eğitim yolu ile ulaşmaya çalışmıştır. Lakin Yunanistan’ın hali hazırda bir devlet olması ve Rumların Patrikhane’ye bağlı yaşamaları onların üzerinde etkinlik kurmalarını sınırlamıştır.¹⁶ Unutmamak gerekir ki Yunanistan 19.

¹³ 1534 tarihinde Aziz Ignatius Loyala tarafından kurulmuş, İsa Cemiyeti (The Society of Jesus) adıyla bilinen Katolik Hristiyanlığın ikinci büyük tarikatı. Bkz. Günay Tümer, “Cizvitler”, **İslâm Ansiklopedisi**, Cilt: 8, 1993, s. 40.

¹⁴ 13. yüzyılda Aziz François d’Assise tarafından kurulan ve İsa’yı tüm dünya insanlarına tanıtmayı amaç edinen misyoner bir oluşum. Bkz. Mehmet Aydın, “Türkiye’ye Yönelik Katolik Misyonerliğin Dünü ve Bugünü”, **Türkiye’de Misyonerlik Faaliyetleri, Tartışmalı İlmi Toplantılar Dizisi 43**, 17-18 Nisan 2014, İstanbul, s. 99.

¹⁵ Sezer, **a.g.m.**, s. 183-188

¹⁶ Erdal Açıkse, “Osmanlı Devleti’ndeki Misyonerlik Faaliyetleri ile İlgili Bir Değerlen-

yüzyılın ikinci yarısından itibaren Megali İdea çerçevesinde Osmanlı topraklarında yaşayan Rumların eğitimine el atmış bulunuyordu.¹⁷ Bu yüzden American Board daha ziyade Ermeni cemaate yönelmiş, ancak Rumlar ile ilgili faaliyetlerini de kesmemiştir. Bu dönemde Hıristiyan halkı basın yoluyla da etkilemeyi denemiş, genellikle Ermeni harfli Türkçe ve Yunan harfli Türkçe, yani Karamanlıca yayınlar çıkarmıştır.¹⁸ Karamanlılar için çıkarılan, dinî ve siyasî yazıların yer aldığı “Angelioforos (Haberci)” ile “Angelioforos Çocuklar İçin” gazeteleri buna iyi birer örnektir.¹⁹

American Board’ın Yunan harfleri ile yazan, ancak Yunanca bilmeyen bir halk olan Karamanlılara yönelmesinin sebebi, büyük ihtimalle onları daha kolay etkilenebilecek bir kitle olarak değerlendirmesindedir. Görünüşte Fener Rum Patrikhanesi’ne bağlı olsalar da ibadet dillerinin Türkçe olması ve Türk adetlerini benimsemeleri Rum cemaatten uzak olduklarını düşündürmüştür. Diğer taraftan Rumlardan dil sebebiyle ayrılan bu grup, Türklerden de Ortodoks olmaları yüzünden ayrılmaktadır. Bu yüzden Protestanlar yukarıda bahsettiğimiz Angelioforos gazetesi ile birlikte, Karamanlıca İncil de çıkartmışlardır. Ancak bu duruma karşı E. Misailidis²⁰ gibi önde gelen Anadolu Ortodoksları çeşitli yayınlar yapmışlar, “Ecvibe-i Diniye”²¹ gibi Ortodoksluğu korumayı ve öğretmeyi amaçlayan kitaplar yazmışlardır. Ayrıca Orta Anadolu Bölgesi’nde Karamanlılar ilk ve orta öğretim kurumları yanında din eğitimi veren okullar da inşa ederek misyonerlik faaliyetlerinden korunmaya çalışmışlardır. “Anatol Ahteri” dergisinde yer alan makalede bahsedilen “Rodokanakis Ruhban Okulu” da bunlardan biridir. Anadolu’yu tanıtan “Unutulmaz Vatanlar – Işık Kaynağı Anadolu” adlı Yunanca kitapta okul ile ilgili olarak Orta Anadolu’daki tek ruhban okulu olduğu, okulun diğer misyonerlik faaliyetleri yanında Kayseri’de kurulmuş olan Ermeni Katolik Başpiskoposluğu’nun etkinliklerini önlemek amaçlı da faaliyet gösterdiği bilgisi verilmektedir. Bölge Müslüman

dirme (İki Merkezden Örnekler)”, **Osmanlı Ansiklopedisi**, Cilt II, Ankara, Yeni Türkiye Yayınları, 1999, s. 194.

¹⁷ Erdem, **a.g.e.**, s. 38-40.

¹⁸ Açıkşes, **a.g.m.**, s. 194.

¹⁹ Balta, **a.g.e.**, s. 254-257.

²⁰ Gürgül, **a.g.e.**, s. 93-102.

²¹ Evangelinos Misailidis, **Ecvibe-i Diniye [Dini Cevaplar]**, Dersaadet [İstanbul], Evangelinos Misailidis Tabhanesi, 1864, s. 1.

Türkleri tarafından “Papaz Mekteb-i Kebiri [Büyük Papaz Okulu]” ismiyle anıldığı ifade edilen Rodokanakis Ruhban Okulu, 1882’den 1916 yılına kadar Kayseri Metropolit İ(y)oannis Anastasiadis’in de himayesi altında faaliyetlerini sürdürmüştür.²²

Bu transkripsiyon çalışması bize hem Karamanlıca bir yayın organı olan “Anatol Ahteri”ni, hem de Karamanlıların misyoner faaliyetlerine karşı gösterdikleri çabanın bir ürünü olan Rodokanakis Ruhban Okulu’nu ele alma fırsatını vermiştir. Karamanlıca metinlerde bazı Türkçe ifadeler yazı diline aktarılırken değişime uğramakta, bazen de yazar tarafından hatalı yazılabilmektedir. Biz ifadelerin sözlüklerde yer alan en doğru şeklini vermeye çalıştık. Transkripsiyonunu verdiğimiz yazı, “Anatol Ahteri”nin 8 Aralık 1886 tarihli sayısında yer almıştır.

“Rodokanakis İ(y)eratiki Sholi (Rodokonakis Ruhban Okulu)

Evâilde [eskilerde] en meşhur zâtların vatani ve ilm-i maâri-fin menbağı [kaynağı] olup da bilâhare bazı afat-ı müteellimden [elemlî afetlerden] dolayı azamet [büyüklük] ve parlaklığını kaybetmiş olan Kapadokya’nın böyle bir perişan halde kalması cevâz [uygun] görüleyeceğinden [görülemediğinden]²³, yine atik [eski] parlaklık ve şerefine şu’le [alev] ile etrafı eknâfi [yerleri] olan mahallere, ilmin ziyabahş-ı âlem olan nur-i celîlinin şu’lelerini [ulu nurunun ışıklarını] ifşa [yayma] ile hem Kapadokya’nın ve hem de bu sûretle bütün Mikra Asya eparhialarının [Anadolu vilayetlerinin] nâil-i saadet olmasına, bütün millettaşlarımız çalışmakta ise de, bazıları fevkalâde bir fedakârlıkla savaşmış ve savaşmakta olup, bu gibi zevâtın ism-i cemîlleri [güzel isimleri] tarihin sahifelerini tezyîn [süsleme] eylediği gibi her bir Mikra Asyalının [Anadolulunun] dahi kalbinde hazfî nakabil [silinebilmesi mümkün olmayan] bir yazı ile hâk olunmuştur.

Bu cevaplarımız her ne kadar sade ve saf bulunduğu hasebi ile emair [emâre] ve delâilden [delillerden] ihtiyacı yok ise de, daha vâzih [açık, net] olması için şunu zikr ile iktifâ [yetinme] ederiz ki

²² Muçopulos, Vakalopulos, Kesopulos, a.g.e., s. 372.

²³ Metinde “görüleyeceğinden” demekle birlikte, kastedilen “görülemediğinden” olmasıdır.

bundan çend sene akdem [birkaç sene önce], Marsilya'da mukîm [ikamet eden] millettaşımız Mösyö Theodoros Emmanuil Rodokanakis, Asya-yı Sugra'nın [Anadolu'nun] her tarafında malumatlı papazlar ve ierokirikler [vaizler] bulundurulurarak, o tarafı zapt-u istila eylemekte bulunan propagandaların önünün alınması için Mikra Asya'nın münasip bir mahallinde bir İ(y)eratiki Sholi [Ruhban Okulu] açılarak her eparhiadan [vilayetten] dahi talebe gelip orada tahsil ve ondan sonra ierosini [rahip]olarak kendi vatanında hizmet etmesi ve bu suretle ilmin tevessüüne medâr olmak [yayılmasına vesile olmak] ve o mektebin dahi idaresi için senevî 5,000 frank iane vermeyi vaat buyurması üzerine Patrikhane tarafından dahi Kesarya eparhiasında [Kayseri Vilayeti'nde]²⁴ Zincidere nam karaye [köy] kurbinde [yakınında] bulunan Timios Prodromos Manastırı'nda küşadı tensib [açılışı uygun] görülüp ve nizamnamesi dahi bil tanzim [düzenlenerek], her eparhiadan [vilayetten] birer yahut ikişer meccânen [parasız], papaz olmak şartı ile talebe kabul olunduktan mâadâ, diğer talip olanların dahi mezkûr şarttan hür olarak ücret te'diyesi [ödemesi] ile tahsil-i ilm etmeleri karar verilip, Şerafetli [şerefli] Ayos Kesari(y)as k.k. Ioannis Efendinin²⁵ sa'y u gayreti [çalışma ve gayreti] ile dahi çeşit mahallerden hayli akçe tecemmu edilerek [toplanarak], mezkûr manastırda, oldukça muntazam sûrette bir mektep inşası ile bu ana kadar pek güzel devam etmiş ve şimdi dahi beşinci senesine hüsn-i hitâm [iyi son] vermekte olup altı sınıfa münkasım [bölünmüş] olup ieratika [papazlığa ait] derslerinden mâadâ Gimnasion [Ortaokul] dersleri dahi tedris olunmaktadır.

Ve bu mektepten Mikra Asya'nın her tarafına büyük fayda husûle geleceği kaviyyen [kuvvetle] ümit olunmaktadır. Şimdi böyle bir işe başlangıç eden mûmâileyh [adı geçen] Th. E. Rodokonakis Efendiye ve küsur muavenet [sayısız yardım] eden zevât-ı kirama [büyük zatlara] ve mektebin terakkisine gece gündüz sa'y eden [çalışan] Şerafetli [şerefli] Ayos Kesari(y)as k. k. Ioannis Efendiye ve hürmetli eforiyaya [mütevelliye] vatanımız tarafından arz-ı teşekkür ile mükâfatlarına Rabb-i Teâlâ'dan mazhar olmalarını temenni ederiz.”

²⁴ Kesari(y)a, Yunanların Kayseri'ye verdikleri isimdir. Bkz. Nilüfer Erdem, “Doğu Trakya ve Anadolu'daki Yerleşim Birimlerinin Türkçe ve Yunanca İsimleri”, **Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları Dergisi**, Yıl: 9/10, Sayı: 17-18, s. 70.

²⁵ Kayseri Metropoliti İ(y)oannis Anastasiadis kastedilmektedir.

EKLER:

γιν ἐπίδῃ πουγδαγι βέ ταῦμ ἰτζούν δίκερ
ἐλζέμ ὀλανλαρῆ, γιπρακλαρῆ ἰλέ γιζζην
κόνουεσίν σιρζογηνδάν πίζι μουχασαζά ἰδούπ
βέ κίτῆν δαχί ὀδουνλαρῆ ἰλέ ὀδαλαρημζῆ
ἡτηδάν, μείδβαλερι ἰλέ πίζι μεμνούν ἐσέν ἄ-
γατζλαρῆ, γιερίν γουσουλά κειτριεσινί ὀ ἔμο
ἔτῃ, κῶζέζελ νεγμελερι ἰλέ πίζλερέ νεσῶδ
πίζι ἰδέν κουσλαρά ὀτμεκλιγι ὀ τερῖρ ἔτῃ,
ἰλπίσῆ γεμπτηγμηζ γούνλαρῆ κηγούνλαρά
ὀ ἰσοκ ἔτῃ, ὀδουνλαγι, πίζλερι δαχί, πού
ὀδουνημην ἰλκλερινέ ναῖλ ὀλμαμῆζ ἰτζούν
ὀ γερακῆ. Σενί δαχί σερικλεριν ἰλινδέν
κουρταρῆπῆ κουζκλαρημῆ κόνδερν ὀ ὀ ο ο ρ
ἔν μουχιμ ὀσπουμοζ βέ ἄλενι πεδερμῆζδῖρ.

(Δεσμομή βάρ.)

**ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΕΙΟΣ ΙΕΡΑΤΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ.**

—•••••—

*Εβαῖλδῆ ἔν μισχούρ ζατλαρῆν βα-
τανῆ βέ ἰλημ μεριφῶν μενπαῖ ἄλιούπδα
πῖλ ἄχιοε πάζη ἀράδ μουτλεμεδέν
τολαῆ ἀζαμῆτ βέ παρλακλήγηρῆ γαῖπ
ἰτιμῆ ὀλάν Καππαδοκίανη. ποῖλῆ πῖρ
περισῶν χαλδῆ καλμασῆ, δζεβῆλ κιο-
ρουλεγεδλεγινδέν, γίνε ἄτηκ παρλακ-
λίηκ βέ σερεγανῆ σονοῖ: ἰλέ ἰεράφῆ ἔκ-
ραφῆ ὀλάν μαχαλλερέ, ἰλημ ζιγγαπῆς
ἄλεμ ὀλάν γουρουτζεληλῆριν σουουλε-
λερινί ἰσοῦ ἰλέ χῆμ Καππαδοκίανη
βέ χῆμδῆ ποδ σουρέτλε ποτουὲν Μικρά
Ἄσια ἰπαρχία ἀρρηγῆν ραῖλη σααδῆτ
ὀλμασηρά, προυτῶν μῆλλῆτ δασλαρη-
μῆζ ἰλαησμακῆ: ἰσῖδε πάζηλαρη φῖδκ
ἄλαδῆ πῖρ φετκαρηλίεκλα σαθασμῆς
βέ σαθασμαδῶ ὀλοῦπ ποῦ κῆπ ζεβατῆν
ἰσῖμ δεμῆλερ. ταριχῖν σαχιφελερι
τεχῖν ἰλεδιγι ἰπῆ χῆρ πῖρ Μικρά Ἄ-
σιαληρη δαχί καλπινδῆ χαῖφῆ νᾶ κα-
πῖλ πῖρ γιζζῆ ἰλέ χῆκ ὀλουνηνδουρ.

Ποδ δζεβατζλαρημῆζ χῆρ νέκαδερ σα-
δῆ βέ σᾶφ πῶ ὀλουνδουγῶ χασεπῆ ἰλέ

ἔμαῖρ βέ δελαῖλδῆν ἔχτηγιάδῆ γῶκ ἰσῖ-
δε, δαχά βαζῆχ ὀλμασῆ ἰτζούν σουνοῦ
ζῖκρ ἰλέ ἰκτιγᾶ ἰδερῖζκῆ ποουδᾶν δζέντ
σενῆ ἀκῆμ, Μισοῖληγδα μουκῆμ
μῆλλετδασημῆζ Μοσσοῦ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ἘΜΜΑΝΟΗΛ ΡΟΔΟΚΟΝΑΚΗΣ, Ἄσια
σουγγραγῆν χῆρ παραρηνῶ μαλιαμῆ
παπατζλᾶρ βέ ἰεροκερηξῆρ ποουλουνδου-
ρουλαράκ, ὀ παραγῆ ζᾶπτιου ἰσῖτῖλ ἰ-
λεμκῆδῆ ποουλουνᾶν προπαγῆνταλαρην
ὀουνοῦσῶν ἀληρημασῆ ἰτζούν Μικρά Ἄσι-
ανη μῆνασῆπῆ πῖρ μαχαλινδῆ πῖρ ἰε-
ρατικῆ σχολῆ ἀτζηλαρακ χῆρ ἰπαρχία-
δαν δαχί ταετῆ κελούπ ὀραδα ταχσί: ἰ
βέ ἄνδῆν σῶνρα ἰεροσῶνη ἄλαράκ κενδῆ
βατανηνδᾶ χιτῆετ ἰτμεσῖ βέ ποδ σουρέτ-
λε ἰλημ τεβισουανᾶ μεδᾶρ ὀλμακ βέ ὀ
μεκτεπῖρ δαχί ἰδερῖσῖ ἰτζούν σενῆ 5,
000 φράνκ ἰανῆ βιρμεγι βᾶδ πουγιορ-
μασῆ οῖδερῖνῆ Πατριεχαρῆ παραρη-
νᾶν δαχί Κουσᾶρῖα ἰπαρχίασηνδᾶ Ζιρ-
δῆδερῆ νᾶμ κερρηῆ κορυπῖνδῆ ποουλου-
νᾶν Τιμοῦ Πρόδρομοῦ Μριστηνηνδῆ
κιοουσαδῆ τερεσιτ κιορουλοῦπ, βέ νῆμ
ἰμεσῖ δαχί πῖλ τανῆμ, χῆρ ἰπαρχία-
δαν πῖρῖρ γιάχοτ ἰκῖσῖρ μεδῆδᾶνῆν,
παπατζ ὀλμακ σαφῆ ἰλέ, ταετῆ κα-
ποῦλ ὀλουνδουκῆν μαδῆ, δίκερ ταῖπ
ὀλαρλαρην δαχί μῆκῖουρ σαριδᾶν
χούρ ὀλαράκ οῦδῆρετ τεδῆεσῖ ἰλέ ταχ-
σί: ἰλη ἰτμελερι κερᾶρ βερῆπῖ, Σερα-
φετλοῦ ἄγιου Κουσᾶρῖας κ. κ. Ἰωάν-
νης ἐφῖνδῆνν σᾶ-ου-γαιρετῖ ἰλέ δαχί
δζεσιτ μαχαλλερδῆν χαῖλη ἀκῆδῆ τε.
δζεμμοῦ ἰδερῖεκ, μῆκῖουρ Μοραστη-
δᾶ, ὀλοῦκῆδᾶ μουταζῆμ σουρετῆ πῖρ
μεκτεπ ἰνασῆ ἰλέ, ποδ ἄνῆ κᾶδᾶρ πῆκ
κιοῦ: ἰλέ δεβᾶμ ἰτιμῆ βέ σῖμῆ δαχί τε-
σινδῆ σενῖσῖν χῆσῆνον χητᾶμ βιρμεκ-
δῆ ὀλοῦπ ἄτη ἰσηρηγᾶ μουκασῖμ ὀ-
λοῦπ ἰερατικᾶ δερῆλερινδῆν μαδῆ Γεμ-

νάσιον τερσ.λερι δαχί τετρις όλουυμακ-
 θάδηρ.
 Βε ποϋ μεκδεπδεν Μικρά 'Ασίανη
 χερ ταρασηνά πογιούκ φαιδὲ χουσου-
 λά κε.λεδζερι καβιεν ούμονδ όλουυμακ-
 θάδηρ. Ιυδι ποιλὲ πῖρ ισὲ πασλανκὴδζ
 ιδεν μουμαιλίχ Θ. Ε. ΡΟΔΟΚΟΝΑ-
 ΚΗΣ' εφένδιγιε, βε κορσοϋρ μουαβενετ
 ιδεν ζεβάτη κιραμά, βε μεκτεπιν τερακ-
 κησηνά κιδζὲ κιονυδουζ σάι ιδεν Σερα-
 φετ.λοϋ ἄγιος Καισαρείας κ. κ. 'Ιωάν-
 νης εφένδιγιε βε χορμετ.λοϋ εφοριαγια
 βατανηηζ. ταρσηνηδαν ἄρζη τεσεκιοϋρ
 ι.λε μουκλαφατ.λασηνά Ράππι Τεά.λεδεν
 θαλχῶρ όλμα.λασηνη τεμενρι ιδεριζ.

Ek 1: Karamanlica "Anatol Ahteri" Dergisi'nin 8 Aralık 1886 Tarihli Nüshasında Yer Alan "Rodokanakis Ruhban Okulu"na İlişkin Yazı

